

end man vil have Konventionen. Jeg skal i saa Henseende henvise til, at der i 1890 indkom en Adresse til Regeringen fra omtrent 8—900 Fiskere, hvori man indtrængende anholdt om at faa en Konvention med Sverige netop for at faa Fredning af Fisken. Denne Adresse var ogsaa undertegnet af Fiskere fra Snekersten, Skotterup, Espergærde og Humlebæk. Adressen var undertegnet af 151 Fiskere fra de nævnte Lejer, medens derimod den Adresse, der nu er fremkommen mod Konventionen, kun er undertegnet af 78 Fiskere sammesteds fra. Det er altsaa ingenlunde saa, at samtlige Fiskere ved de nævnte Lejer have villet gaa med til at modarbejde Konventionen. Noget andet er, at de gerne ville have baade Konvention og Ret til at fiske Undermaalsrødspætter. Deri kan man ikke fortænke dem, men det kan man ikke gaa med til. Skal man nemlig holde Maalet i Kattegattet, maa man ogsaa holde Maalet i Øresund af den Grund, som jeg omtalte, at det ikke er muligt at afgøre, hvorfra Fisken stammer. Det siges vel af Fiskerne i Øresund, at det er en egen Art Fisk, som lever der, og som ikke er den samme som den, der lever i Kattegattet, men det har aldrig kunnet godtgøres nærmere, hvorfor det skulde være en anden Art. Den falder i Reglen mindre ud, uden at man dog derpaa kan grunde en Undtagelse fra Maalebestemmelserne. — Endelig vil Konventionen komme til at gribe ind i Hummerfiskeriet ved den Bestemmelse, der er foreskrevet for dette, og det er en Bestemmelse, man indtrængende har ønsket fra svensk Side. Det er de Herrer bekendt, at man i Sverige driver Hummerfiskeriet i en langt større Maalestok end her i Landet, og at det saaledes der spiller en betydelig større Rolle at faa Hummerne fredede end her i Danmark. Det er et af de Punkter, hvorpaa man har givet efter, og Spørgsmaalet bliver da, om det kan forsvares at give efter paa dette Punkt. Nu har et æret Medlem oplyst, at den Fredningsbestemmelse, der indeholdes i Konventionen, vil ramme haardtovre paa Læsø. Det skal jeg ikke modsigge; men hvis vi virkelig gennem denne Konvention kunne opnaa, hvad vi haabe, nemlig en virksom Fredning af Rødspætterne i Kattegattet og derved en væsentlig Forbedring af vort Rødspættefiskeri, maa jeg spørge, om vi ikke kunde finde os i at slaa ned paa et enkelt Sted og ramme lidt haardt der. Vi kunne jo dog ikke faa det ganske, som vi ville have det. Saa er der et andet Hensyn at tage, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt ikke Hummerfiskerne paa Læsø, selv om de skulde iagttage Fredningstiden, dog

mulig endda kunne faa noget ud af Fiskeriet, eller om ikke andet Fiskerierhverv staaar aa-bent for dem, saaledes at de kunne faa nogen Indtægt i den Tid, da de ere afstaaene fra Hummerfiskeriet. Men jeg gentager det: vil man ikke finde sig i, at denne Konvention slaaer ned og rammer paa enkelte Steder, kan man ikke faa nogen Konvention, og ikke ad denne Vej opnaa noget bedre. Der er her talt om, at man, inden man gaar til en Foranstaltning som den, hvorom her er Spørgsmaal, skulde henvende sig til Fiskerne og faa at vide, hvad Fiskerne ønske. Det ærede Medlem fra Bornholm udtrykte det saaledes, at det gælder om at faa Forstaaelse af, hvad Fiskerne ønske. Ja, derom gælder det i høj Grad; men jeg siger, at det er aldeles umuligt at faa Forstaaelse af, hvad Fiskerne ønske, og jeg tror, at enhver, der i de senere Aar har fulgt Forhandlingerne, navnlig ogsaa i Fiskeriforeningen, om de der fremkomne Forslag til en ny Ordning af Fiskerilovgivning, og tillige fulgt Forhandlingerne paa de forskellige Fiskerimøder, vil indrømme mig, at det ikke er muligt at komme til en Forstaaelse af, hvad der er en almindelig Mening blandt Fiskerne. Vi kunne meget let komme til Forstaaelse af, hvad der er de enkelte, lokale Fiskeres Interesse paa det givne Sted, vi kunne ogsaa komme til Forstaaelse af, hvad der er Baadfiskernes Interesse mod de Fiskeres Interesse, der ikke bruger Baad, thi det er ogsaa givet, og det gaar som en rød Traad gennem Forhandlingerne, at det er Baadfiskerne, der staa mod de andre — men hvis vi spørge om, hvad der er en almindelig Mening blandt Fiskerbefolkningen, en almindelig Opfattelse angaaende dette, forsikrer jeg de Herrer, at De kunne søge længe, inden De finde den.

**Rolle:** Den højtærede Indenrigsminister fremsatte nogle Udtalelser angaaende mine Bemærkninger om Kattegat som dansk-venst Færvand og antog, at fremmede Magter vilde respektere en saadan Overenskomst, der maatte blive truffen for Fiskeriet i disse Færvande. Det maa imidlertid vel erindres, at denne Konvention nedlægger et bestemt Forbud mod eet Fiskeri, nemlig Trawl-fiskeriet, som drives af den engelske Nation i stor Udstrækning, og det vil heller ikke være den høje Regering ubekendt, at man af og til har hørt fra England, at Englænderne have ønsket at hjem-søge Kattegat. Jeg kan nævne et meget nærliggende Eksempel. I Aar kom der nemlig Meddelelse til Regeringen her om, at en engelsk Trawlfisker havde ud-talt, at den vilde gaa til de danske Færv-